

॥ २९ ॥ ३० ॥ अन्यायं न्यायवर्जितं यथास्यात्तथा प्रगृह्णाति षड्भागमादत्ते कर्मणा पालनात् केन विहीनं क्षत्रं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणादवगिबदं बस्य मर्यादा ब्राह्मणस्तु नैव दंभोऽपितु पूज्य
यस्य दस्युगणाराष्ट्रे ध्वांसामत्स्यान् जलादिव ॥ विहरन्ति परस्वानि सवैक्षत्रियपांसनः ॥ २९ ॥ कुलीनान् सचिवान् कृत्वा वेदविद्यासमन्वितान् ॥ प्रशाधिपृथि
वीराजन् प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ ३० ॥ विहीनं कर्मणान्यायं यः प्रगृह्णाति भूमिपः ॥ उपायस्याविशेषज्ञं तद्वैक्षत्रं न पुंसकं ॥ ३१ ॥ नैवोग्रं नैव चानुग्रं धर्मेणेह प्र
शस्यते ॥ उभयं न व्यतिक्रामेदुग्रो भूत्वा नृदुर्भवः ॥ ३२ ॥ कष्टः क्षत्रियधर्मो यस्य सौहृदं त्वयि मे स्थितं ॥ उग्रकर्मणि सृष्टो सितस्माद्राज्यं प्रशाधिवै ॥ ३३ ॥ अशि
ष्टनिग्रहो नित्यं शिष्टस्य परिपालनं ॥ एवं शुक्रो ब्रवीद्धीमानापत्सु भरतर्षभ ॥ ३४ ॥ युधिष्ठिर उवाच अस्ति चेदिह मर्यादायामन्यो नाभिलंघयेत् ॥ पृच्छा
मित्रांसतां श्रेष्ठतन्मे ब्रूहि पितामह ॥ ३५ ॥ भीष्म उवाच ब्राह्मणानेव सेवेत विद्यावृद्धांस्तपस्विनः ॥ श्रुतचारित्र्यवृत्ताभ्यां न्यवित्रं त्येतदुत्तमं ॥ ३६ ॥ या
देवता सुवृत्तिस्ते सास्तु विप्रेषु नित्यदा ॥ क्रुद्धैर्हि विप्रैः कर्माणि कृतानि बहुधा नृप ॥ ३७ ॥ प्रीत्या यशो भवेन्मुख्यमप्रीत्या परमं भयं ॥ प्रीत्या त्वमृतवद्विप्राः क्रुद्धा
श्चैव विषं यथा ॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति ० आप ० द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ५९ ॥ युधिष्ठिर उवाच पितामह महा
प्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ शरणं पाल्यमानस्य यो धर्मस्तं ब्रवीहि मे ॥ १ ॥ भीष्म उवाच महान् धर्मो महाराज शरणागतपालने ॥ अर्हः प्रपुंभवांश्चैव प्रभ्रंभ
रतसत्तम ॥ २ ॥ शिवि प्रभृतयो राजन राजानः शरणागतान् ॥ परिपाल्य महात्मानः संसिद्धिं परमांगताः ॥ ३ ॥ श्रूयते च कपोतेन शत्रुः शरणमागतः ॥ पूजित
श्च यथान्यायं स्वैश्च मांसैर्निमंत्रितः ॥ ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच कथं कपोतेन पुरा शत्रुः शरणमागतः ॥ स्वमांसं भोजितः कांच गतिलेभे स भारत ॥ ५ ॥ भीष्म उवाच
शृणुराजन् कथां दिव्यां सर्वपापप्रणाशिनीं ॥ नृपतेर्मुचुकुंदस्य कथितां भार्गवेण वै ॥ ६ ॥ इममर्थं पुरापार्थमुचुकुंदो नराधिपः ॥ भार्गवं परिप्रच्छ प्रणतः पुरुष
र्षभ ॥ ७ ॥ तस्मै शुश्रूषमाणाय भार्गवो कथयत्कथां ॥ इमां यथा कपोतेन सिद्धिः प्राप्तानराधिप ॥ ८ ॥ मुनिरुवाच धर्मनिश्चयसंयुक्तां कामार्थसहितां
कथां ॥ शृणुष्वावहितो राजन् गदतो मे महाभुज ॥ ९ ॥ कश्चित्क्षुद्रसमाचारः पृथिव्यां कालसंमितः ॥ विचचार महारण्ये घोरः शकुनिलुब्धकः ॥ १० ॥ काको
ल इव रुष्णांगोरक्ताक्षः कालसंमितः ॥ दीर्घजं घोहस्वपादो महावक्रो महाहनुः ॥ ११ ॥

एवेत्याह ब्राह्मणानेवेति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इति शां ० आप ० नै ० भा ० द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ५९ ॥ पितामहेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ काकोलः काकविशेषः ॥ ११ ॥